

УКРАЇНА
ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ
ЧЛЕН ДРУГОЇ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ПАЛАТИ
ХУДИК МИКОЛА ПАВЛОВИЧ
УХВАЛА

28 травня 2019 р.

Київ

6855/0/18-19

Член Другої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Худик Микола Павлович, здійснивши попереднє вивчення дисциплінарної скарги Кулинич Оксани Романівни стосовно судді Бориспільського міськрайонного суду Київської області Бондаренка Ігоря Анатолійовича,

встановив:

4 червня 2019 року до Вищої ради правосуддя за вхідним № К-3422/0/7-19 надійшла дисциплінарна скарга Кулинич О.Р. стосовно судді Бориспільського міськрайонного суду Київської області Бондаренка І.А.

Відповідно до протоколу автоматизованого розподілу справи між членами Вищої ради правосуддя від 4 червня 2019 року вказану скаргу передано мені для проведення попередньої перевірки.

Статус, повноваження, засади організації та порядок діяльності Вищої ради правосуддя визначаються Конституцією України, законами України «Про Вищу раду правосуддя» та «Про судоустрій і статус суддів».

Статтею 108 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» та статтею 42 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» встановлено, що дисциплінарні провадження щодо суддів здійснюють Дисциплінарні палати Вищої ради правосуддя за скаргою щодо дисциплінарного проступку судді (дисциплінарна скарга), поданою відповідно до Закону України «Про судоустрій і статус суддів», або за ініціативою Дисциплінарної палати у випадках, визначених цим Законом.

Відповідно до частини першої статті 43 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» член Дисциплінарної палати, визначений для попередньої перевірки відповідної дисциплінарної скарги (доповідач), вивчає дисциплінарну скаргу і перевіряє її відповідність вимогам закону та наявність підстав для залишення без розгляду дисциплінарної скарги чи відмови у відкритті дисциплінарної справи; за наявності підстав, визначених пунктами 1–5 частини першої статті 44 цього Закону, повертає дисциплінарну скаргу скаргнику.

Вимоги до дисциплінарної скарги встановлено частиною другою статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», за змістом якої скарга повинна містити, зокрема, конкретні відомості про наявність у поведінці судді ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до частини першої статті

106 цього Закону може бути підставою для дисциплінарної відповідальності судді, а також посилення на фактичні дані (свідчення, докази), що підтверджують зазначені скаргником відомості.

У дисциплінарній скарзі зазначено, що 24 травня 2019 року суддею Бондаренком І.А. в режимі відеоконференції слухалась справа № стосовно про порушення митних правил, передбачених статтею 481 Митного кодексу України, за результатами розгляду якої, на переконання скаргника, було винесено постанову із порушенням процесуальних норм. Зокрема, скаргник вказує, що суддя Бондаренко І.А. без видалення до нарадчої кімнати відразу після дослідження матеріалів справи сидючи проголосив лише резолютивну частину постанови, що, на переконання скаргника, є порушенням таємниці нарадчої кімнати та оголошення постанови. На думку скаргника, суддя Бондаренко І.А. мав діяти відповідно до аналогії закону, зокрема КПК України, яким визначено порядок проголошення судового рішення.

Також скаргник вказує, що згідно із винесеною суддею Бондаренком І.А. постановою його було визнано винним у вчиненні правопорушення, передбаченого статтею 471 Митного кодексу України, та накладено штраф із конфіскацією в дохід держави валюти, переміщеної через митний кордон України з порушенням митних правил, при цьому судом наголошено, що санкція цієї статті є безальтернативною, а тому накладене стягнення не можна вважати занадто суворим. Скаргник вказує, що винесена постанова є несправедливою та суперечить судовим рішенням, ухваленим суддею Бондаренком І.А. в інших справах з аналогічним предметом, у яких до осіб, винних у порушенні митних правил, передбачених статтею 471 Митного кодексу України, не було застосовано конфіскації незадекларованої валюти.

У зв'язку із зазначеним скаргник вказує про наявність у поведінці судді Бондаренка І.А. ознак дисциплінарних проступків, передбачених підпунктами «а»-«г» пункту 1, пунктами 3, 4, частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», та просить притягнути його до дисциплінарної відповідальності.

За результатами попередньої перевірки дисциплінарної скарги приходжу до висновку, що вона всупереч вимогам пунктів 3, 4 частини другої статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» не містить конкретних відомостей із посиланням на відповідні докази, які б вказували на наявність у поведінці судді Бондаренка І.А. ознак дисциплінарних проступків, що відповідно до частини першої статті 106 цього Закону можуть бути підставою дисциплінарної відповідальності судді.

Зокрема, доводи скарги в частині проголошення винесеної постанови у справі з порушенням норм процесуального права не ґрунтуються на законі та не вказуються на наявність у поведінці судді Бондаренка І.А. ознак дисциплінарного проступку, що визначений частиною першою статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів».

Інші доводи дисциплінарної скарги про наявність у поведінці судді Бондаренка І.А. ознак дисциплінарних проступків ґрунтуються на незгоді скаргника із винесеною цим суддею постановою від 24 травня 2019 року,

зокрема в частині застосованої конфіскації грошових коштів, законність та обґрунтованість якої оспорується скаргником.

При цьому слід зазначити, що Дисциплінарні палати Вищої ради правосуддя, які здійснюють дисциплінарні провадження щодо суддів, не наділені законом повноваженнями встановлювати або оцінювати обставини справи, вирішувати питання про достовірність або недостовірність того чи іншого доказу, а також перевіряти законність та обґрунтованість судових рішень. Виключне право перевірки законності та обґрунтованості судових рішень має відповідний суд згідно з процесуальним законодавством.

Дисциплінарне провадження щодо суддів має здійснюватися з урахуванням конституційного принципу незалежності здійснення судочинства та не може бути спрямовано на оцінку судових рішень, які мають переглядатися лише відповідним судом у встановленому процесуальним законом порядку.

Як вбачається з Єдиного державного реєстру судових рішень, винесена суддею Бондаренком І.А. постанова за апеляційною скаргою скаргника була переглянута судом апеляційної інстанції та змінена в частині застосованої конфіскації грошових коштів. Із постанови судді Київського апеляційного суду Капічон О.М. від 9 липня 2019 року у вказаній справі вбачається, що цим суддею під час апеляційного розгляду було враховано, зокрема, платіжні відомості щодо одержання легального доходу за кордоном із відповідним перекладом з іноземної мови, при цьому із постанови судді Бондаренка І.А. вбачається, що під час розгляду справи в суді першої інстанції не було надано належним чином завірених та перекладених з іноземної мови документів щодо легального походження валютних коштів, що позбавляло суддю здійснити оцінку їх належності та допустимості та врахувати як докази при ухваленні судового рішення.

Відповідно до частини другої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» скасування або зміна судового рішення не має наслідком дисциплінарну відповідальність судді, який брав участь у його ухваленні, крім випадків, коли скасоване або змінене рішення ухвалено внаслідок умисного порушення норм права чи неналежного ставлення до службових обов'язків.

У пункті 25 Київських рекомендацій ОБСЄ щодо незалежності судочинства у Східній Європі, на Південному Кавказі та у Центральній Азії (23–25 червня 2010 року) зазначено, що процедура притягнення суддів до дисциплінарної відповідальності повинна стосуватися підтверджених випадків порушення правил професійної поведінки, які є значними, неприпустимими та, окрім цього, ганьблять репутацію суддівства. Дисциплінарна відповідальність суддів не може бути наслідком змісту їхніх рішень або вироків, включаючи відмінності у юридичному тлумаченні між судами; наслідком прикладів суддівських помилок чи критики суддів.

Під час попередньої перевірки дисциплінарної скарги не встановлено обставин, які б вказували допущене суддею Бондаренком І.А. під час розгляду вказаної справи умисне або внаслідок грубої недбалості порушення норм права. Наведені у дисциплінарній скарзі судові рішення, ухвалені суддею

Бондаренком І.А. в інших справах, також на таке не вказують, оскільки постановлені ним за різних обставин у справах та за наявності різних доказів на їх підтвердження.

Пунктами 2, 3 частини першої статті 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» передбачено, що дисциплінарна скарга залишається без розгляду та повертається скаржнику, якщо вона не містить відомостей про ознаки дисциплінарного проступку судді та/або посилення на фактичні дані (свідчення, докази) щодо дисциплінарного проступку судді.

З огляду на викладене дисциплінарну скаргу слід залишити без розгляду та повернути скаржнику.

На підставі викладеного, керуючись статтею 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», статтями 42–44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», член Другої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя

ухвалив:

дисциплінарну скаргу Кулинич Оксани Романівни стосовно судді Бориспільського міськрайонного суду Київської області Бондаренка Ігоря Анатолійовича залишити без розгляду та повернути скаржнику.

Ухвала оскарженню не підлягає.

**Член Другої Дисциплінарної палати
Вищої ради правосуддя**

М.П. Худик